

Υπόθεση T-288/02 R

Asian Institute of Technology (AIT)

κατά

Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

«Διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων — Επείγον — Δεν υφίσταται»

Διάταξη του Προέδρου του Πρωτοδικείου της 9ης Ιουλίου 2003 II-2887

Περίληψη της διατάξεως

*Ασφαλιστικά μέτρα — Αναστολή εκτελέσεως — Προσωρινά μέτρα — Προϋποθέσεις χορηγήσεως — Επείγον — Σοβαρή και ανεπανόρθωτη ζημία
(Άρθρα 242 ΕΚ και 243 ΕΚ· Κανονισμός Διαδικασίας του Πρωτοδικείου, άρθρο 104 § 2)*

II - 2885

Το επείγον της αιτήσεως ασφαλιστικών μέτρων, στο οποίο αναφέρεται το άρθρο 104, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου, πρέπει να εκτιμάται σε σχέση προς την ανάγκη εκδόσεως προσωρινής αποφάσεως προκειμένου να αποφευχθεί η πρόκληση σοβαρής και ανεπανόρθωτης ζημίας στον διάδικο που ζητεί τη λήψη του προσωρινού μέτρου. Δεν αρκεί, προκειμένου να τηρηθούν οι όροι της εν λόγω διατάξεως, να προβάλλει απλώς ο αιτών ότι η εκτέλεση της πράξεως, της οποίας ζητείται η αναστολή της εκτελέσεως, είναι επικείμενη, αλλά πρέπει ακόμη να αναφέρει περιστατικά ικανά να θεμελιώσουν το επείγον και κατάλληλα να δείξουν ότι σε περίπτωση μη

αναστολής θα προκληθεί σοβαρή και ανεπανόρθωτη ζημία στον προσφεύγοντα διάδικο που τη ζητεί.

Εξάλλου, η κατάθεση της αιτήσεως ασφαλιστικών μέτρων πολλούς μήνες μετά την άσκηση της κύριας προσφυγής, όταν οι περιστάσεις δεν μεταβλήθηκαν από τον χρόνο της καταθέσεως της κύριας προσφυγής, αποτελεί στοιχείο που μάλλον καταδεικνύει ότι δεν υφίσταται επείγουσα ανάγκη να διαταχθεί η ζητούμενη αναστολή.

(βλ. σκέψεις 14-15, 17)